

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul Fiscal Principal de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea
pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat
privind anularea deciziei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin
care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat
și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2015,

c o n s t a t ă:

La 19 august 2014, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea
deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza deciziei privind inițierea
controlului nr. 4365 din 16 aprilie 2014, de către inspectorii Inspectoratului
Fiscal Principal de Stat a fost efectuat un control fiscal prin metoda verificării
tematice privind corectitudinea calculării mijloacelor în mărime de 4 dolari SUA
pentru 1000 m.c., incluse în tariful la gazele naturale, destinate recuperării
cheltuielilor bugetului de stat suportate de răscumpărarea cambiilor emise de
Guvernul Republicii Moldova.

Mai indică că în urma controlului efectuat, în actul de control nr. 3-
535912 din 05 mai 2014, s-a reflectat că reclamanta pentru perioadele ianuarie-
februarie 2014 nu a calculat suma mijloacelor în mărime de 4 dolari SUA pentru
1000 m.c., incluse în tariful la gazele naturale, încasate prin metoda de casă,
aferele livrărilor de gaze naturale efectuate în perioada 1999-2012, în cadrul
controlului fiind stabilită suma mijloacelor în mărime de 4 dolari SUA pentru

1000 m.c., pentru luna ianuarie în sumă de 9735 lei și pentru luna februarie în sumă de 570998 lei.

Menționează că la 21 mai 2014, SA „Moldovagaz” a recepționat decizia pîrîtului nr. 86 din 21 mai 2014 prin care SA „Moldovagaz” a fost obligată să achite la bugetul de stat taxa în mărime de 580733 lei pentru lunile ianuarie-februarie 2014.

Reclamantul SA „Moldovagaz” consideră că decizia nr. 86 din 21 mai 2014 emisă de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu corespunde prevederilor legislației în vigoare pe motiv ca atît în actul de control, cît și în decizia adoptată, pîrîtul nu face referire la faptul că SA „Moldovagaz” pentru perioadele supuse controlului a calculat și-a achitat în buget mijloace în mărime de 4 dolari SUA pentru 1000 m.c., incluse în tariful la gazele naturale, destinate recuperării cheltuielilor bugetului de stat suportate la răscumpărarea cambiilor emise de Guvernul Republicii Moldova, la clasificarea bugetară 122/39 „venit inclus în tariful gazelor naturale pentru răscumpărarea cambiilor” pentru perioada 2009-2012.

Invocă că calculele și achitățile au fost efectuate conform prevederilor Legii bugetului de stat pentru fiecare an în parte, inclusiv ale art. 17 a Legii bugetului de stat pentru anul 2009 nr. 244/2008, art. 12 a Legii bugetului de stat pentru anul 2010 nr. 133/2009, art. 12 a Legii bugetului de stat pentru anul 2011 nr. 52/2011, art. 12 a Legii bugetului de stat pe anul 2012 nr. 282/2012, astfel, pentru perioada anilor 2009-2012, aceasta a calculat și a achitat obligația menționată în volumul gazelor naturale livrate, obligația SA „Moldovagaz” de a calcula și achita sumele respective fiind stabilită expres în Legea bugetului de stat pentru fiecare an în parte.

Reclamantul SA „Moldovagaz” solicită anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 86 din 21 mai 2014, prin care SA „Moldovagaz” a fost obligată să achite la bugetul de sta taxa în sumă de 580733 lei, pentru lunile ianuarie-februarie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2015, acțiunea înaintată de către SA „Moldovagaz” a fost admisă, s-a hotărît anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 86 din 21 mai 2014 privind calcularea mijloacelor bănești în mărime de 4 dolari SUA pentru 1000 m.c., incluse în tariful de gaze naturale, destinate recuperării cheltuielilor bugetului de stat suportate de răscumpărarea cambiilor emise de Guvernul Republicii Moldova.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

La 23 decembrie 2015, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 10 iunie 2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către SA „Moldovagaz”.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate deoarece au fost emise cu interpretarea eronată a legii.

La 17 martie 2016, SA „Moldovagaz” a depus referință la recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul

Fiscal Principal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală

